

Grunde modur

Svenska
Barnmorskeförbundets
Tidskrift

KLINISK KOMPETENS
NR 9 • SEPTEMBER • 2012
ÅRGÅNG 125

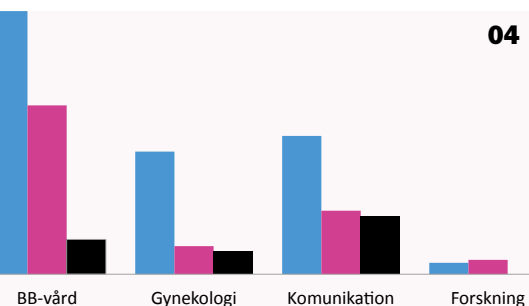

Illustration: www.sambrewster.com

NR 9 2012

Klinisk kompetens

- 04 Kompetenta barnmorskor
 10 Att lära tillsammans
 14 I huvudet på en barnmorskestudent
 15 I huvudet på en handledare
-
- 16 Förlossningsrädsla
 19 Hjälp när sexualiteten går på sparlåga
 21 Vem bestämmer? Du bestämmer!
 23 Sveriges bästa informationsmaterial
 25 Förlossningsrädsla kan botas
 26 Värna om det som är bra!
 28 Att se familjen – stjärnfamiljen
 30 Varför har kvinnor sex fast det gör ont?
 32 Sveriges framsida
 34 Myter och missuppfattningar
 36 Våldstema på norsk studieresa
 38 Ordförande har ordet
 40 Förbundsnytt
 42 Nya docenter
 44 Insändare

” Det kan ibland kännas både tveksamt och dystert när en tittar sig omkring, både här hemma och utomlands, men det manar också till fortsatt arbete och engagemang.

► **SOMMAREN ÄR ÖVER**, det är snart höst och i Sverige är det inte så mycket bevänt med valfriheten. I alla fall inte när det kommer till förlossningsvård, då finns inte mycket att välja på för en kvinna som ska föda

barn. Det är kvinnokliniker på sjukhus som gäller och i Skåne betraktas barnmorskors arbete med hemförlossningar som förtroende- skadlig bisyssla. Vill de arbeta med det så får de sluta på kliniken. Det kallar jag gammaldags maktutövning.

I Ungern har en barnmorska (och läkare) åtalats för att bistå vid hemförlossning. I Tunisien demonstrerar kvinnor för att få behålla sina rättigheter och ”lika värde” som de haft sedan 1956 och som den sittande regeringen nu vill dra in. I Ryssland blir Madonna anklagad för propaganda för homosexualitet – som är förbjudet enligt lag – och runt om i Europa diskuteras abortförbud. I Brasilien har man förbjudit barnmorskor på sjukhus. I Sverige ska biståndsministern Gunilla Carlsson vara med och skriva nya mål om fattigdom. Milleniemålet att minska mödradödligheten kommer inte att uppnås till 2015.

Samtidigt pågår kampanjer om rätten att själv få bestämma om sin förlossning och dagens teknik har gjort att barnmorskor kan träffas både på nätet och IRL (i verkligheten) för att inspirera och lära av varandra. Människor får kontakt, gör saker och driver frågor gemensamt och kan snabbt nå ut med sina budskap.

Ibland tänker jag att vi lever i en strimma av ljus i ett demokratiskt land där nästan allt är möjligt och där människor har lika värde och rättigheter. Infrastrukturen fungerar, vi har vård, skola och omsorg för alla, yttrandefrihet och valfrihet. Det kan ibland kännas både tveksamt och dystert när en tittar sig omkring, både här hemma och utomlands, men det manar också till fortsatt arbete och engagemang. Inte minst när det gäller kvinnors rättigheter, SRHR och professionella barnmorskors rätt att utöva sitt yrke och organisera sig.

För visst vill vi ha en säker och väl fungerande hälso- och sjukvård? Med kliniskt kompetenta barnmorskor och lätt tillgänglig mödra- och förlossningsvård för alla? Visst vill vi ha både bra utbildning, bra vård och arbetsmiljö – och valfrihet? <

Jordemodern

Ansvarig utgivare & Förbundsordförande

Ingela Wiklund

Chefredaktör

Margareta Rehn
margareta.rehn@barnmorskeforbundet.se

Redaktion

Maria Ekstrand Karin Reimegård
Maria Sahlin Pernilla Ny
Eva Timerdal

Redaktionen förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.

Jordemodern

utkommer med 10 nummer per år

Prenumeration

förnyas årligen, 600 kronor

Annonsbokning

jordemodern@barnmorskeforbundet.se
Tfn 08-10 70 88Sista bokningdag för medlemsannonser
den 10:e i månaden före utgivningsdatum

Svenska Barnmorskeförbundet

Baldersgatan 1
114 27 Stockholm
Tfn 08-10 70 88

E-mail kansli@barnmorskeforbundet.se

Webb www.barnmorskeforbundet.se

Manusgranskning

Birgita Klepke

Grafisk formgivning

AB Huset Makalösa

Tryck

Åtta.45 Tryckeri AB

OS-guld i professionellt engagemang

Ingela Wiklund Förbundsordförande

► **JAG HAR ÄGNAT** även en del av denna sommar åt kliniskt arbete. Det är alltid lika tacksamt att möta blivande och nyblivna föräldrar på en förlossningsklinik, definitivt mer tacksamt än att skriva forskningsrapporter och ansöka om forskningsmedel. Sammanhållningen kollegor emellan är mycket stark och vi hjälper lojalt varandra. Det är en evig tur att det är så för i Stockholm, där jag arbetar, har sommaren varit hårdare än någonsin förr. Överbokade kliniker har tvingats skicka kvinnor i förlossningsarbete till Gävle, Uppsala, Västerås och Nyköping. Koordinatorerna har varje dag ringt runt för att ragga platser till olyckliga kvinnor i förlossningsarbete och deras arga och oroliga partners. Det logistiska arbetet med att ordna plats till en kvinna i förlossningsarbete blir ofta en avancerad balansgång där förmågan att

” Varför accepterar vi att vården är så tajt att kvinnor måste skickas mellan förlossningsklinikerna när värkarna har startat? Varför accepterar vi att springa mellan två kvinnor i födsloarbete samtidigt?

” Det är definitivt dags att sätta press på sjukvårdspolitikerna i Sverige och kräva alternativa vårdformer.

vara lugn och trevlig utsätts för en prövning varje gång en mormor och morfar till paret som nyss hänvisats till Södertälje ringer och är upprörda över att kliniken är fullbelagd. Arbetet som koordinator på en förlossningsklinik är nog det mest otacksamma man kan ha under sommarmånaderna.

På golvet springer barnmorskorna mellan sina patienter. Sällan kan de delta i förmiddagsfikat eller ens ha 30 minuters lunchrast. Trots det är de flesta professionella, glada, trevliga och optimistiska i kontakten med både patienter och varandra. Tålmodigt hjälper de semestervikarier tillrätta, blandar dagens andra glassdrink till uttröttade kvinnor i förlossningsarbete och lugnar oroliga pappor. Tar emot tvilling ett och springer på ett akut kejsarsnitt med tvilling två som inte ställer in sig i förlossningskanalen. På avdelningen väntar nästa kvinna i förlossningsarbete på att barnmorskan ska ta hand om henne. Trots att de flesta kvinnor i efterhand är nöjda med sin upplevelse, undrar jag allt oftare vart vi är på väg inom svensk förlossningsvård.

Jag beundrar er alla som dag ut och dag in arbetar i en hårt ansträngd arbetsmiljö, all-

tid lika entusiastiska och engagerade. Om det delades ut olympiska medaljer i professionellt engagemang, så skulle barnmorskor definitivt få guld.

Men det är inte tålamod som har förändrat världen – utan otålighet.

Varför accepterar vi att vården är så tajt att kvinnor ibland måste skickas mellan förlossningsklinikerna när värkarna har startat? Varför accepterar vi att springa mellan två kvinnor i födsloarbete samtidigt? Varför accepterar vi att det inte erbjuds annat än vård på fullskaliga förlossningskliniker? Var finns de alternativa vårdformerna? Var finns kontinuiteten mellan barnmorska och kvinna? Hindrar vår enorma förmåga till anpassning och altruistiska hållning på sikt en utveckling av förlossningsvården?

Det är definitivt dags att sätta press på sjukvårdspolitikerna i Sverige och kräva alternativa vårdformer, bättre ersättningar till klinikerna så att vården kan förbättras och så att kvinnor i förlossningsarbete kan få stöd av en barnmorska under hela sin förlossning och inte bara delar av den. Jag har tappat tålamodet.

NU FÅR DET VARA NOG! ◀